

De nummers van Robin Baard

Twée en Drie

Als je op dit moment als gitaarbouwer een ernstig op een Precision lijkende bas in de markt wilt zetten, moet je een paar dingen zeker weten. Want je bent niet de eerste die met geweldige onderdelen en het duurste toonhout een bas in elkaar zet die misschien wel klinkt als een klok, maar niet als een bas die een beetje bassist wil hebben. Wat bezielt Robin Baard? En waarom deden Xander Vrienten, Ivo Severijns, Rogier van Wegberg, Rob van der Loo en zelfs collega-bouwer Sander de Gier hem hun kennis en kritische inzichten cadeau?

We schuiven aan bij een filmsessie in een oude loods achter Keymusic Rotterdam, waar Xander Vrienten gefilmd wordt terwijl hij bassen nummer twee en drie bespeelt voor wat promotie. Baard oefening inderdaad kunst, zoals op Robin Baards visitekaartje staat, of is het een kunstje? De Bassist schuift aan, drinkt koffie en eet moorkoppen. Robin draait zo'n vijftien jaar mee in de backline-wereld van grote bands: 'Ik zorgde voor de gitaren en versterkers, de backline, van bands als The Scorpions, Di-Rect en Vandenberg, zodat ze met perfect afgestelde en werkende spullen het podium op konden. Daar kwamen natuurlijk ook de 'snelle reparaties' in noodgevallen bij. Ik heb zo een aardig netwerk opgebouwd, maar ik ben geen netwerker. Ik moest door flink wat innerlijke weerstand heen om die mensen om een gunst te vragen. Ik vroeg ze om mijn instrumenten te bespelen, te vertellen wat ze horen en voelen, en om me niet te sparen. Ik hoef geen applaus, ik bouw liever een hals opnieuw als iemand die niet lekker vindt. En ze hebben me niet gespaard! Daardoor zijn mijn tweede en derde basgitaar al zo in orde. Kun je je voorstellen hoe benieuwd ik naar nummer tien ben?' Baard heeft zijn basiskennis en -vaardigheden opgebouwd bij gitaarcursussen van Crimson Guitars in het Verenigd Koninkrijk en bij De Haan Guitars. Hij bouwde daarna Telecasters en Les Pauls in opdracht, in april zijn eerste bas en nu de twee van vandaag. Voor een edelbassenbouwer bevindt Robins workshop zich wel op een echte A-locatie: op de basafdeling van Keymusic. 'Hier doe ik nu vier jaar de reparaties en het afstelwerk van de bas- en gitaarafdeling.'

Twée P's, twee werelden

Intussen speelt Xander op zijn favoriet: een blond P-model met een geluid dat mij deed denken aan de open sound van een '58 Fender waar ik ooit op speelde. Anthony Kappel en Ash Balgobind – beiden uit de backline-wereld, maar druk met het opzetten van een videobedrijf – filmen nog steeds. 'Moet dat bord er niet op?' vragen ze, wijzend naar een gebrand-houten 'Oefening Baard

Lees nog meer op deBassist.nl +

computerfrees kijken en alle hals- en bodycontouren zijn op gevoel gemaakt. Hij lakt ook zelf: nitrocellulose, in vier lagen. Met adviezen van Sander de Gier: 'Die kent zijn lak écht!' Relic? 'Alleen waar het helpt! Dus waar je het wil voelen als je speelt – de achterkant van de hals.'

'Ik zou mijn bassen – want ik blijf nu echt bassen bouwen – graag betaalbaar houden. Let wel: qua inkoopprijs zit ik echt aan de bovenkant met mijn hout en hardware. Je bent met bouwen en lakken zó negen dagen aan een bas bezig. Misschien kan ik ergens wat efficiency vinden zonder op kwaliteit in te leveren. Hoe dan ook: de toekomst wordt bouwen! Ik hoop dat de bassisten die 'meer' willen, mij weten te vinden!' Die kans is bij Keymusic Rotterdam best groot. •

> Kunst'-uithangbord dat best achteloos bij de sofa had kunnen staan. 'Nee, dat is te geforceerd', vindt de naamgever. Even later staat ook Vrienten bij de koffie. 'Ook ik ken Robin als backliner, dus toen hij vroeg of ik mee wilde werken aan een filmpje, dan help je elkaar. En druk hebben we het allemaal niet. Ik speel bij Trijntje Oosterhuis en ook weer bij Jett Rebel – de tijd was er rijp voor om weer met hem te gaan spelen – maar die bands staan nu stil. Ik doe veel studiówerk met onder meer Questlove.' De Questlove van D'Angelo, The Roots en The Tonightshow? 'Ja, maar alles vanuit huis, we hebben elkaar niet gesproken of gezien. Ik heb een aantal stukken gespeeld die een soort mengvorm zijn van soul en dance, dat is mode aan het worden in New York en gaan we hier vast ook horen!' 'Die blonde is echt tof!' vindt Vrienten. 'Ik heb veel oude bassen, maar die neem ik niet mee naar buiten. Er wordt veel gestolen, dus dan kies ik live voor een bas die er héél erg in de buurt komt. Dat doet deze!' Als Xander vertrekt, ga ik zelf op de sofa zitten. Ook op schoot doet de blonde me aan die '58 Precision denken. De combinatie

'Die blonde is echt tof!'

van punch en een open klank is voor een P-model best bijzonder, omdat de meeste Precisions dat níet hebben, zelfs niet de '65 die ik even had. Ik kies toch meestal voor een model met twee pickups: een Jazz Bass. En de € 16.000,- die de '58 moest opbrengen. Nou ja, vul maar in. Ik ben het inderdaad eens met Robin: als dit nummer drie is, hoe klinkt nummer tien dan wel niet? En wat als dat een Jazz Bass-model is?

De toekomst

De blonde heeft - en dat verklaart wel iets - een lichtgewicht elzen body uit één stuk, een esdoorn hals met Jescar frets en een tweeweg-halspen, lichtgewicht Schaller stemmechanieken en een Allparts brug. De 'overwound' Lollar pickup in combinatie met CTS-potmeters en een treblebleedcircuit doet de rest, en zo krijg je het 'grote' geluid dat deze bas kenmerkt. Deze bas is een prima optelsom met een mooie uitkomst.

De andere P, met de toets van Indisch palissander en de 'gewone' Lollar, heb ik tekortgedaan, want deze bas heeft wel mooi dat geluid dat veel Fenders in deze kleuren niet hebben. En er is de hand van de meester, die zich niet beperkt tot de benen topkam. Baard kiest zeer zorgvuldig zijn toonhout, er komt nergens een

De prijzen. Een standaard P- (Anchor Bass) of J-model (Imperial Bass) kost € 2399,-. Binding/inlays en specifieke hardware tegen meerprijs en in overleg. Meer info: instagram.com/lovethepunkrockmusic • robinbaard@gmail.com

